Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Budapest — főváros

Forrás: Szózat

Bp. | 1920 VII 29 | | |
(Hely) | (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 352

Hely

Idő "1920"

Személy

Helyszám

Budapest — főváros

A XVII. században Amsterdam polgármesterének a város nagyjai tiszteletére adott bankettjén igen érdekes és változatos menüt szolgáltak föl. Az első fogást, amely paraszti, egyszerü ételekből állott, agyagtálakon hozták. „Lássátok barátaim, ilyen volt a városunk kezdetben", szólt a polgármester. A második fogás már jobb ételekből cintálakon került az asztalra. „Ime, a városunk, mikor jólétben él", mondá a házigazda. A harmadik fogás ezüsttálakon fölszolgált finom ételek, mire a megjegyzés ez volt: „igy legyen és igy maradjon." De mikor azután a negyedik fogás következett: mindenféle édes csemege, torkosságok aranytálakban, müvészi porcellánokban, majd finom külföldi borok metszett kristályüvegekben, a polgármester igy szólt: „barátaim, igy fog a városunk tönkremenni".

Budapest főváros most tartotta a keresztény kurzus jegyében fogant első közgyülését s ennek a kurzusnak a jó reménység szerint előrevetett fényében s a mult sötét árnyékában véljük megállapitani, hogy a fővárosnak vissza kell térnie az amsterdami agyagtálakhoz s az egyszerü menühöz s el kell vetnie jóidőre az aranymivü tálakban és a Bárczy-féle mügyüjtők ékes porcellánjaiban fölszolgált destruktiv, fényüző csemegéket.

A keresztény kurzus agyagtálakon paraszti ételeket tálaljon, már csak azért is, hogy még a keresztény városatyának sem jusson alkalma — torkoskodni. S itt csak jelezzük, hogy a főváros kormánybiztosának *máris* rendelkeznie kellett a tömegesen kilincselő és kijáró uj városatyák ellen.

Az uj főváros első dolga a *takarékosság* legyen, ennek érdekében pedig az első lépés — a kijárások megszüntetése. A régi érában a legtöbbe a kijárók és érdektársai kerültek, ezek ásták alá a főváros pénzügyi egyensulyát s ezek jóvoltáért kellett a legönzőbb egyéni érdekeket a főváros *közérdekének* átkeresztelni.

A főváros egyik kiváló szociálpolitikai tisztviselője mondotta egyizben e sorok irójának; az én dolgom nagyon egyszerü, adva van egy *panama*, mint gomb s ehhez kell nekem hozzávarni a szociálpolitikai kabátot. Például: ha egy magántelket meg kell venni, — faut de mieux — ráépitünk „népházat" vagy „munkásotthont". Vigyázzunk, hogy hasonló esetek ne ismétlődjenek.

Ez az aggodalom pedig jogos, mert félő, hogy ma a keresztény kurzust akarnak sokan, üzleti érdekeltek és tisztviselők egyaránt, „intézményesen" ugródeszkának tekinteni. Hiába, még mindig forradalmi kort élünk, hangos fiatalok akarnak előtérbe kerülni. Kiváló szakelőadók évtizedes munkája nem nyom annyit a latban, mint a pártkörben elejtett néhány hangosabb szó. Izléstelen látvány, amikor a pártban egy „*kisgazda*" városi irodatiszt — polgármestereket akar buktatni vagy kinevezni. Ez afféle vörös bolsevizmus, amit hiábavaló igyekezet fehérre mázolni.

Végül pedig a keresztény gondolatról is essék szó. Ez a *nagy koncepciók* irányitó eszméje kell hogy legyen. Kérdés, elég-e maga az irányzat, ha esetleg kevés a koncepció. A keresztény kurzus nem állhat meg a demagógiánál, produkálnia is kell. Egy angol közmondás szerint, „man, not mesaures": ember kell, nem rendszabály. Meg kell találni az embereket: a jó városnak nemcsak jó tisztviselők, de jó polgárok is kellenek. Az uj kurzusnak nemcsak a tisztviselőket kell átgyurnia, hanem a polgárokat is. Budapest polgárainak meg kell szeretniök Budapestet. Olyasféleképpen, mintahogy pl. Nagykőrös szeretik a kőrösiek. S ez látszik a legnehezebbnek. A zsidók, a szabadkőmüvesek és a főváros egymást kölcsönösen odaadó szerelemmel szerették. A mi kurzusunk szerelme legyen szintén odaadó, de önzetlenül.

A keresztény kurzusnak üdén, tisztán, frissen, minden érdekelfogultságtól menten kell a városházán megjelennie.

„En garde"-ba kell állania az első pillanattól kezdve a kezébe adott finommivü tőr hajlékony pengéjével, gyors mozdulattal kell szurnia és védenie s ez a penge csillogjon és ragyogjon, fénye villanjon gyorsan a szemekbe s a keresztény gondolat ellenfelei e villanást talán alig látsák, de azt, hogy a penge talált — érezzék!..